

Sygn. akt V CSK 226/15

POSTANOWIENIE

Dnia 5 listopada 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper

w sprawie z powództwa Spółdzielni Mieszkaniowej "M." w W.

przeciwko M. S.A.

w W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 5 listopada 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej

od wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu

z dnia 3 grudnia 2014 r., sygn. akt X Ga 379/14,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

**zasądza od strony pozwanej na rzecz strony powodowej
kwotę 1800 (jeden tysiąc osiemset) zł tytułem kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 3 grudnia 2014 r. Sąd Okręgowy we Wrocławiu oddalił apelację pozwanego P. S.A. w W. od wyroku Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej uwzględniającego powództwo Spółdzielni Mieszkaniowej „M.” w W. o zapłatę za bezumowne korzystanie z nieruchomości.

W skardze kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego pozwany uzasadniał wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania występowaniem przesłanek określonych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Wskazał, że rozstrzygnięcia wymaga zagadnienie, czy wiąże Sąd orzekający w niniejszej sprawie motywy podane w prawomocnym wyroku Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Krzyków z dnia 2 lutego 2011 r., w którym uznano, że nie doszło do zasiedzenia przez pozwanego służebności przesły i uwzględniono powództwo powodowej Spółdzielni o zapłatę wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z tej samej nieruchomości za wcześniejszy okres.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna jest kwalifikowanym środkiem prawnym, którego rozpoznanie przez Sąd Najwyższy musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości, wykraczającymi poza indywidualny interes skarżącego, a leżącymi w interesie powszechnym. Rozpoznanie skargi kasacyjnej powinno służyć ochronie obowiązującego porządku prawnego przed dowolnością orzekania, oraz zapewnieniu jednolitości orzecznictwa sądowego w takich sprawach, w których możliwe jest dokonanie zasadniczej wykładni przepisu prawa, mającej walor generalny i abstrakcyjny (postanowienie SN z dnia 7 kwietnia 2009 r., II CSK 13/09, wyrok SN z dnia 23 lutego 2006 r. II CSK 126/05, postanowienie SN z dnia 4 lutego 2000 r., nie publ.).

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie dotychczas niewyjaśnione i nierozwiązane w orzecznictwie, a więc mające walor nowości i służące rozwojowi prawa. Powołanie się na potrzebę jego rozstrzygnięcia wymaga poza sformułowaniem samego zagadnienia nadto przytoczenia związanych z nim konkretnych przepisów prawnych, wskazania

dlaczego jest ono istotne oraz przedstawienia argumentacji wskazującej na rozbieżne oceny prawne (m.in. postanowienia SN: z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11, z dnia 14 lutego 2003 r., z dnia 7 czerwca 2005 r., V CSK 3/05, nie publ.).

Kwalifikacji takiej nie można przypisać zagadnieniu sformułowanemu przez skarżącego, które w świetle uzasadniającej je argumentacji ma w istocie prowadzić do uzyskania odpowiedzi co do trafności rozstrzygnięcia, jakie zapadło w zaskarżonym wyroku, a nie do wyjaśnienia abstrakcyjnego problemu nierozwiązanego w dotychczasowym orzecznictwie.

W sprawie nie zachodzi nieważność postępowania przed sądem drugiej instancji, która Sąd Najwyższy bierze od rozważę z urzędu.

Z tych przyczyn na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., a w zakresie kosztów postępowania na podstawie art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c., orzeczono jak w sentencji.